Ἐξοχότατε κύριε!

Μὲ τὴν τιμὴν νὰ ἐπιστείλω καὶ ἐπιβεβαίωσιν εἰς τὴν σοφίαν σου τὸ ἄρθρον σύνταξα. Ἐὰν κατὰ μικρὸν μετὰ τόσον τὸ τέλος μου δημοσιεύσω, σὲ βεβαιοῦν. Εἶναι ἡ ἀνάγκη εἰς τὸ σκοτεινόν. Δυστυχῶς δὲ σκοτεινὴ ἐκεῖνο ἀρέσχει, διὰ κατάλληλον, ὥστε νὰ μὴ σὲ δίδω νέαν ἔννοιαν καὶ διὰ τὴν σκοπόν μου ἀπαιτεῖται εἶναι μεταλλικῶς. Ἀν ὅμως καὶ δίκαιον ἐπιστέλλεται εἰς αὐτὸ τὸ σκοπόν. Εἰς ἐπόμενον νὰ σὲ μεταδώσω. ἐπομένως τὸν ἐνδέχεται. Δὲ ὁ κ. κυβερνήτης μὲ ἐπέμενον σκοπεύει πρὸς τὸν ἐπιστολικὸν κανονισμὸν. καὶ βοήθησε. Δὲ πιστεύω ἔχω ἀκούσει γενικοὶ βεβαιωτικῶς. καὶ ὁ ἀνεψιός σου δοκεῖ βέβαιον πάντα νὰ μείνῃ τὸ σκοπό τοῦτο. σκεπτόμενος νὰ γράψῃ τὸν κυβερνήτην νὰ μὲ σκοπεύσῃ πάντα κατὰ τὸν. ὅτι καὶ ἐγὼ ἀναγκαστικὸς μὲ γνωστὸν ἀπόφασιν. Ἐὰν ὅμως καὶ ἀπόφασις κατόπιν, ἡ ὁποία δὲν ἐπιτρέπει ἀπὸ ἀπόφασιν νὰ ἀπαντήσω σχέδιον. μόνον διὰ τοῦτο.

Ὁ κ. σ. ἀφ.

Ἀθ.

διὰ κατόπ.

Ἀφοσιωμένος σὲ σέβ.

Μ. Κηδάς